

R.
[Ž 22 (21), 2a]

Bo - že můj, Bo - že můj, proč jsi mne o - pu - stil?

Ž 22 (21)

1. Posmívají se mi všichni, kdo mě vi - dí, * šklebí rty, poky - vu - jí hla - vou:
2. „Spoléhal na Hospodina, ať ho vy - svo - bo - dí, * ať ho za - chrá - ní, má - li ho rád!“ **R.**
3. Obkliču - je mě smeč - ka psů, * tlupa zlosy - nů mě svi - rá.
4. Probodli mi ru - ce i no - hy, * spočítat mohu všech - ny své ko - sti. **R.**
5. Dělí se o můj o - děv, * 7 lo - su - jí o můj šat.
6. Ty však, Hospodine, ne - stůj da - le - ko, * 7 má sílo, po - spěš mi na po - moc! **R.**
7. Budu vyprávět svým bratřím o tvém jmé - nu, * uprostřed shromáždění bu - du tě chvá - lit.
8. „Kdo se bojíte Hospo - di - na, chval - te ho, * slavte ho, všichni z Jaku - bo - va po - tom - stva.“ **R.**